

Dosarul nr.3ra-154/16

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – A. Catană

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Traciuc, E. Fistican. Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Tamara Chișca-Doneva,
Ion Druță, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Plamadeala Petru în interesele lui Socolovschi Vladimir în pricina civilă la acțiunea lui Socolovschi Vladimir împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului nr. 233 ef din 03 iulie 2013, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, a prejudiciului moral și cheltuieli de asistență juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 24 septembrie 2015, prin care s-a respins cererea de apel, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 noiembrie 2014, prin care s-a respins acțiunea ca fiind nefondată,

C O N S T A T Ă :

La data de 07 august 2013 Socolovschi Vladimir a înaintat acțiune împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând anularea ordinului nr. 233 ef din 03 iulie 2013 cu privire la sancțiunea disciplinară, restabilirea în funcția anterior deținută de ofițer superior al sectorului de poliție nr. 5 Trușeni, al IP Buiucani al DP mun. Chișinău a IGP al MAI, încasarea salariului în mărime de 4000 lei pentru perioada privării ilegale de a munci, prejudiciului moral în sumă de 15 000 lei și cheltuielilor de judecată (f.d. 4-8, vol. I).

În motivarea acțiunii Socolovschi Vladimir a indicat, că potrivit ordinului de sancționare disciplinară nr. 233 ef din 03 iulie 2013 s-a dispus concedierea sa din funcția deținută pentru încălcarea prevederilor art. 28 lit. g) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului; pct. 2 alin. 1, 5, 6, 8 și 9 al Statutului Disciplinar al organelor afacerilor interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2 din 04.01.1996; pct. 6, 13, lit. a), i), l) și pct. 15 lit. i) al Codului de

etică și deontologie ale polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006; pct. 30 al Regulamentului vizînd legitimațiile de serviciu ale angajaților Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin ordinul MAI nr. 5 din 05 ianuarie 2011, manifestată prin încălcarea flagrantă și cu rea voință a prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, conducerea unității de transport în stare de ebrietate, precum și prezentarea legitimației de serviciu în scopul evitării răspunderii pentru ilegalitățile admise.

Reclamantul consideră, ordinul cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare ilegal și care urmează a fi anulat, din motivul că el ilegal a fost sancționat pentru încălcarea prevederilor art. 28 lit. g) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, care stipulează că polițistului îi este interzis „să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte”, fiindcă el nu a admis abatere disciplinară.

De asemenea reclamantul menționează, că el a fost sancționat disciplinar prin concediere pentru comiterea unei încălcări grave, însă conform Codului de Etică și deontologie ale polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006 nu sunt stabilite care abateri sunt considerate grave încălcări grave.

Mai mult ca atît, potrivit Hotărîrii Guvernului nr. 2 din 04 ianuarie 1996 privind aprobarea Statutului Disciplinar al organelor afacerilor interne, sancțiunile disciplinare mai aspre se aplică pentru încălcări grave sau repetate, comise în exercițiul funcției. Concedierea este cea mai aspră sancțiune disciplinară și poate fi aplicată doar pentru încălcările comise în exercițiul funcției sau în grup. La data de 09 iunie 2013, el nu era în exercițiul funcției, era în timpul liber și nu putea fi sancționat cu cea mai aspră sancțiune disciplinară.

La data de 19 iunie 2014 Socolovschi Vladimir a depus cerere de concretizare a pretențiilor (f.d. 78-84).

Suplimentar la cele indicate în cererea inițială, reclamantul a mai menționat, că ancheta de serviciu a fost efectuată cu încălcarea legii și anume ordinul de sancționare disciplinară a fost emis de către o persoană, care nu era în drept să-l sancționeze.

Reclamantul mai menționează, că angajatorul nu era în drept să-l sancționeze deoarece nu a stabilit de sinestătător faptul dacă conducea sau nu unitatea de transport în stare de ebrietate, precum nu a stabilit existența stării de ebrietate.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 noiembrie 2014 s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată (f.d. 145, vol. I).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Socolovschi Vladimir a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei hotărîri noi, prin care să fie admisă cererea integral (f.d. 168, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 24 septembrie 2015 s-a respins apelul, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 noiembrie 2014 (f.d. 234, vol. I).

În motivarea soluției sale instanța de apel a constatat, că instanța de fond a examinat cauza în conformitate cu legislația în vigoare, a dat o apreciere corectă și justă probelor și circumstanțelor cauzei.

Reclamantul s-a adresat cu acțiune privind anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare nr. 233 ef din 03 iulie 2013 emis de către șeful Inspectoratului General al Poliției Ion Bodrug, pentru încălcarea prevederilor art. 28 lit. g) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului; pct. 2 alin. 1, 5, 6, 8 și 9 al Statutului Disciplinar al organelor afacerilor interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2 din 04.01.1996; pct. 6, 13, lit. a), i), l) și pct. 15 lit. i) al Codului de Etică și deontologie ale polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006; pct. 30 al Regulamentului vizînd legitimațiile de serviciu ale angajaților Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin ordinul MAI nr. 5 din 05 ianuarie 2011, manifestată prin încălcarea flagrantă și cu rea voință a prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, conducerea unității de transport în stare de ebrietate, precum și prezentarea legitimației de serviciu în scopul evitării răspunderii pentru ilegalitățile admise.

Prin dispoziția Ministerului Afacerilor Interne nr. 4/145 din 05 iunie 2013 s-a dispus efectuarea unui control inopinat al activității de supraveghere și control asupra circulației rutiere pe întreg teritoriul RM.

În cadrul acestei operațiuni, în noaptea de 08 spre 09 iunie 2013, aproximativ la ora 03:50 la intrarea în zona de odihnă a or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău de către inspectorul de patrulare rutieră al Inspectoratului național de patrulare al IGP al MAI, locotenent de poliție Roșca Vitalie a fost stopat automobilul de model VAZ 2107 cu număr de înmatriculare RZ AD 918, la volanul căruia se afla Socolovschi Vladimir.

La cerințele agentului de circulație de a prezenta actele pe unitatea de transport, șoferul s-a legitimat drept angajat al poliției în cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției poliție mun. Chișinău, locotenent major de poliție Socolovschi Vladimir, fără a prezenta la acel moment actele automobilului, pe care îl conducea. Fiind suspectat de conducerea automobilului în stare de ebrietate, și supus testării alcooscopice și conform datelor alcotesterului s-a constatat starea de ebrietate.

Instanța de apel a cercetat și argumentul apelantului precum că conducerea automobilului în stare de ebrietate și folosirea legitimației de serviciu în scopul evitării răspunderii nu constituie o încălcare gravă, și a reținut că însăși prezența elementului stării de ebrietate în momentul conducerii unității de transport este inadmisibilă cu statutul polițistului, indiferent dacă se afla în afara orelor de serviciu, în concediu de odihnă, alte concedii. Folosirea legitimației de serviciu de către apelant în vederea evitării răspunderii poate fi calificată ca o încălcare gravă, întrucît Regulamentul cu privire la legitimațiile de serviciu ale angajaților MAI, aprobat prin ordinul 5 al MAI din 05 ianuarie 2011, prevede exhaustiv cazurile și împrejurările în care poate fi folosită legitimația de serviciu și nici de cum nu în scopul evitării răspunderii în cazul conducerii unității de transport în stare de ebrietate. Astfel, angajatorul întemeiat a

considerat acțiunile lui Socolovschi Vladimir ca încălcare gravă, urmare căreia i s-a aplicat sancțiune disciplinară concedierea din funcția deținută.

Cu referire la prejudiciul moral, instanța de apel a constatat că apelantul nu a justificat în nici un fel cuantumul și temeinicia admiterii acestor pretenții.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2015, avocatul Plamadeala Petru în interesele lui Socolovschi Vladimir a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din data de 24 septembrie 2015, hotărârii primei instanțe din 17 noiembrie 2014 și încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015 privind respingerea cererii de recuzare a judecătorului Iurie Cotruță, cu trimiterea cauzei la rejudecare (f.d. 1-4, vol. II).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 24 septembrie 2015, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 09 octombrie 2015, recepționată de către avocatul recurentului la data de 18 decembrie 2014.

Recursul, depus la 16 decembrie 2015, este depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către avocatul Plamadeala Petru în interesele lui Socolovschi Vladimir este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către avocatul Plamadeala Petru în interesele lui Socolovschi Vladimir asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Plamadeala Petru în interesele lui Socolovschi Vladimir inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Plamadeala Petru în interesele lui Socolovschi Vladimir împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2015, în pricina civilă la acțiunea lui Socolovschi Vladimir împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire anularea ordinului nr. 233 ef din 03 iulie 2013, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, a prejudiciului moral și cheltuieli de asistență juridică.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tamara Chișca- Doneva

Judecători

Ion Druță

Maria Ghervas